

1 Historie Lednických rybníků

V době rozmachu rybníčního hospodaření založili Liechtensteinové na svém panství valtickém, lednickém a břevclavském téměř tři desítky rybníků. Jejich zakladatelské dílo je doloženo zmínkami o budování rybníků již od 14. století. První zmínka o rybníku Nesyt pochází z roku 1418. Rybníky byly budovány postupně a jejich počet se v průběhu historie měnil.

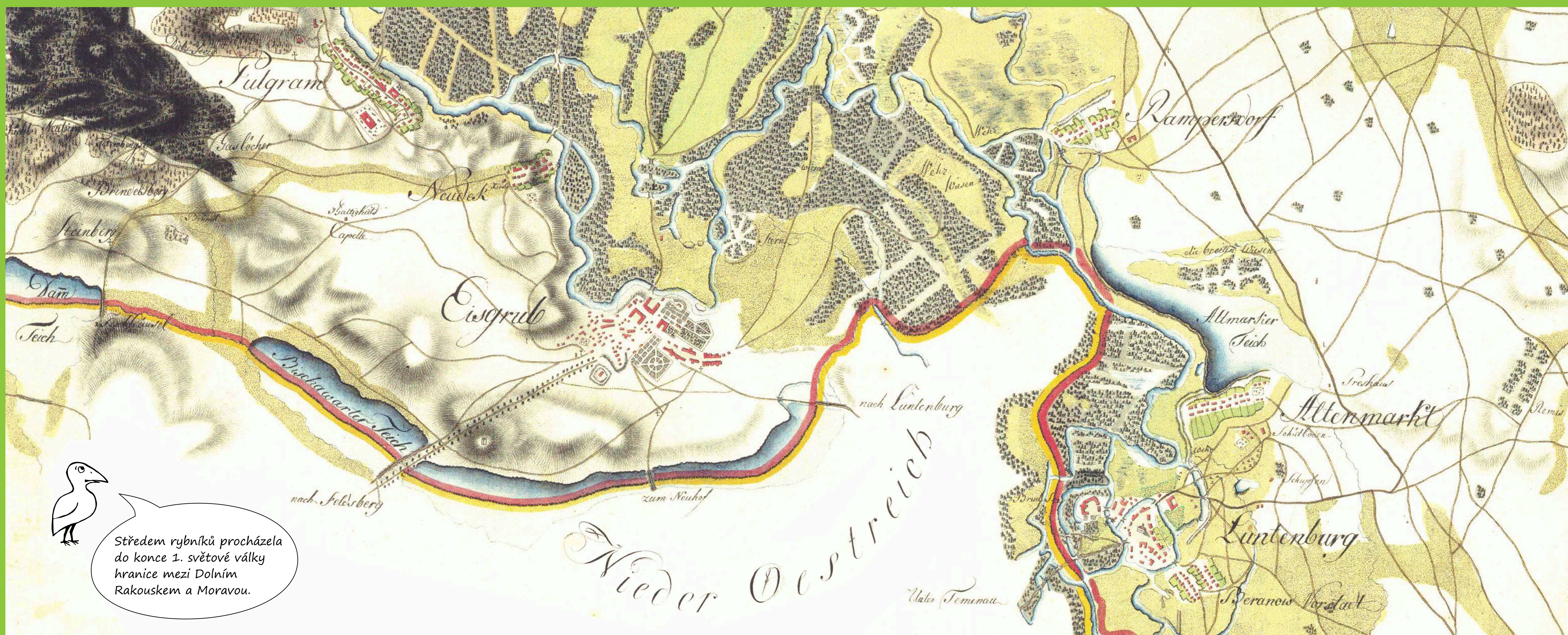
Valtický velkostatek, pod který celá rybníční soustava od roku 1570 patřila, byl nejproduktivnějším statkem liechtensteinského panství. Rybníky byly zprvu využívány ke kombinovanému chovu kapra a štiky a protože většina produkce byla určena na vídeňský trh, zaměřilo se tehdejší hospodaření i na produkci velmi žádaného candáta.

Koncem 18. století a v 19. století docházelo k hromadnému rušení rybníků na Moravě i v Čechách. Na liechtensteinském panství odolaly tomuto tlaku čtyři do současnosti dochované rybníky – Nesyt, Hlohovecký, Prostřední a Mlýnský a čtyři drobné rybníčky zvané Allahy na pozemcích zaniklé vsi Aloch. Zvláštními rybníky, které nebyly určeny rybníčnímu hospodaření – Zámecký a Růžový v lednickém zámeckém parku, byly vybudovány až v letech 1805–1811 jako součást zámeckých parkových úprav.

Názvy rybníků procházely vývojem. Pro dnešní rybník Nesyt se dříve používaly názvy Fojtlsbrunský, Sedlecký a Kamenohrázský, Hlohovecký rybník lze najít v historických pramenech jako Bischofwäther Teich nebo Horní, Prostřední rybník byl označován jako Nový nebo Střední a nejvíce názvů lze najít u Mlýnského rybníka. Ten je nazýván jako Dolní, Lesní, Apollo nebo Nejnižší.

Kromě současných čtyř rybníků byl vybudován i rybník Nejhornější, který se nacházel mezi Nesytem a Hlohoveckým rybníkem. Tento rybník zanikl a na jeho místě jsou v současné době vřtažníky.

Lednické rybníky v minulosti neplnily jen hospodářskou funkci. V okolí rybníků, stejně jako na celém území Lednicko-valtického areálu, byly již od 15. stol. prováděny krajinářské úpravy, které vyvrcholily v letech 1805–1825. Krajinářská kompozice je zde založena na vytváření vzájemně propojených prostorů vymezených břehovými porosty se stavbami saletů, chrámků a hospodářských dvorů doplněných výraznými soliterními stromy. Díky citlivému spojení kulturních a přírodních prvků byl celý **Lednicko-valtický areál** jako unikátní krajinový celek o rozloze 190 km² zařazen v prosinci 1996 do **Seznamu světového dědictví UNESCO**.

Všimněte si cestou:

Kolem silnice na hrázi rybníka rostou duby v méně obvyklé sloupovité podobě (*Quercus robur* 'Fastigiata'). Vzhledem připomínají topoly, na rozdíl od nich jsou však duby odolnější a dožívají se podstatně vyššího věku.

Mezi rostoucími duby uvidíte torza starých stromů. Jsou domovem tesaříků obrovských (*Cerambyx cerdo*). Dospělí brouci jsou aktivní hlavně v noci.

Zelené koule ve větvích tvoří poloparazitické jmelí bílé (*Viscum album*). Jeho plody jsou bílé bobule a listy zůstávají zelené i v zimním období.

